

ממשלתי, תשתית המדינה במימון בשיעור של 10% מעל חריגה של 100 מיליון שקל ועד תקרה של 180 מיליון שקל. כן אישרה הממשלה הקמת צוות להקמת קרן ייעודית לשימור ופיתוח ים המלח. היקף הקרן, מקורותיה וחלוקת הכספים שבמסגרתה יובאו לאישור הממשלה 45 יום. במשרד האוצר הביעו אתמול שביעות רצון ניכרת מהערכת ההסכם ברוב גדול. בכיר במשרד ציין כי "במשך 20 שנה נמנעו ממשלות מלגעת בהסכמים עם כיל, ואילו בתקופתו של שטייניץ נקבע כי כיל לא תהנה ממש חברות בשיעור של 6%, אלא תשלם 16%-25. עוד נקבע כי התמלוגים שתשלם למדינה כמעט יוכפלו, שהיא תממן 90% מקציר המלח ולא 50% כפי

שהוסכם בסכב המגיעים הקודם אתה, וכנוסף מוגשת נגדה תביעה בסך מיליארד שקל". לדבריו, "לא ברור לבכירי המשרד מדוע הם מושא לביקורת ציבורית, ולמה עוד ניתן לצפות". בכיר באוצר הבהיר כי שטייניץ החליט שאין מקום לדרוש תמלוגים בגובה שנקבע בוועדת שטיינסקי, כיוון שממוצע התמלוגים בעולם בתחום האשלג נמוך מהממוצע בתחום הגז. לדבריו, שטייניץ סבד שתמלוגים גבוהים מדי מרכאים יזמות, ומי שמשקיע הרבה - גם אם הוא מרוויח הרבה - לא צריך לדכא אותו. על החיבור בין הדיון בתמלוגים לדיון בקציר המלח אמר הבכיר כי האוצר יצר באמצעות החיבור מגוף לחץ על כיל. לדבריו, החיבור

לא שימש את כיל להפעיל לחץ הפוך על האוצר. עוד אמר כי חישוב התמורה לממשלה יתברר כשיסתיים הדיון ברשות המסים על חבות המס של כיל. לדבריו, הכרעה בנושא צפויה ב-2012. השד להגנת הסביבה, גלעד ארן הביע צער על ההסכם. עם זאת, לדבריו, בעקבות הלחצים שהפעיל עם שר התיירות, סטס מיסז'ניקוב, הושגה הבהרה שניתן יהיה לפתוח את סעיף התמלוגים ולדרוש מיסוי על רווחי יתר. ח"כ רב חנין (חד"ש), יו"ד הוועדה לסביבה ובריאות יו"ד השדולה הסביבתית בכנסת אמר כי "הממשלה מפקירה את ים המלח לחסרי הטייקונים. ההסכם יחמיר את החובות הסביבתי באגן הצפוני של ים המלח".

מעריב - עסקים		02/01/2012	
15.9x9.83	2	30235680-7	

{ עו"ד גדעון פישר }

ניצחון מתוק בים המלח



מפעלי ים המלח בע"מ הינה חברה בור-סאית הפועלת אך ורק משיקולים כלכליים, ובמסגרת זו מממשת את הזיכיון שבבעלותה בהפקת מחצבים מימי ים המלח בדרך ה"קוצרת" עבורה מיל-יארדי שקלים מדי שנה בשנה. מלחמה בתאגיד ענק מעין זה, כמו גם ברשויות המדינה, הינה מהלך מסובך ביותר שיש בו כדי לרפות את ידיהם של מי שמבקשים לקרוא תיגר על פעולותיהם ומחדליהם. ואולם, לא כך היה בכל הקשור למאבק הממושך והעיקש שניהלו המלונות מול מפעלי ים המלח ורשויות המדינה. בשנת 2006 הגישה התאחדות המלונות

בים המלח עתירה נגד מפעלי ים המלח ומשרדי הממשלה השונים, שעניינה מציאת פתרון קבע למניעת ההצפה במלונות ים המלח. במסגרת העתירה נטען כי הימנעות מביצוע קציר מלח בתחום בריכה מספר 5 תוביל להצפת המלונות ולהחרבתם, וכל פתרון אחר, כהמשך הגבהת סוללות המגן לחופי ים המלח, יהא זמני ולא בטיחותי. במסגרת ניהול העתירה תוזמן תחת חסר תו של בג"ץ הקמת החברה הממשלתית להגנות ים המלח (חל"י), שמטרתה למצוא פתרון קבע למצוקת בתי המלון בים המלח. הקמת חברה ממשלתית בחסות בג"ץ אינה דבר של מה בכך, שכן מדובר בהתערבות אקטיבית של הרשות השופטת בענייניה של הרשות המבצעת. דומה כי מחדליה של הממשלה בכל הנוגע לטיפול בהגנות

ים המלח היו כה קשים, עד אשר באופן נדיר וחרוג ביותר נאלץ בג"ץ למלא את מקומה של הממשלה ולהורות על הקמת חברה ממשלתית אך ורק לעניין זה. בימים אלה נראה כי ניצחונם של מלונות ים המלח במאבק העיקש והמושך עולה בקנה אחד עם הרח המנשבת בחוקה מוועדת טרכטנברג ומוועדת שטיינסקי, אשר עסקה בתמלוגים שהמדינה זכאית לקבל מתאגיד די ענק העוסקים בהפקת גז. אם נמקם את האירועים על ציר הזמן - העתירה הפירות שנשאה מוכים אותה בתואר "חלוצת המאבק" בקים הציבוריים בתאגירי הענק ומחוללת החלוקה מחדש של משאבי המדינה".

הכותב עומד בראשות משרד גדעון פישר ושות' ועתר לבג"ץ בשם מלונות ים המלח